EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2021/1547

af 29. april 2021

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion II — Det Europæiske Råd og Rådet

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget for regnskabsåret 2019, Sektion II — Det Europæiske Råd og Rådet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0056/2021),

A. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren gerne vil understrege, at det er særlig vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden, gennemføre begrebet resultatbaseret budgettering og sørge for god forvaltning af de menneskelige ressourcer;

1. glæder sig over, at Revisionsretten i sin årsberetning for 2019 (»Revisionsrettens beretning«) har bemærket, at der ikke er blevet konstateret væsentlige svagheder med hensyn til revision af områderne menneskelige ressourcer og udbud for Det Europæiske Råd og Rådet;

2. konstaterer med tilfredshed, at Revisionsretten på grundlag af sin revision konkluderede, at betalingerne, der omfatter Rådets administrationsudgifter og andre udgifter for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2019, som helhed betragtet var uden væsentlige fejl, og at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer var effektive;

3. beklager, som en generel bemærkning, at kapitel 9 »Administration« i Revisionsrettens beretning har et ret begrænset omfang og begrænsede konklusioner, selv om udgiftsområde 5 »Administration« i den flerårige finansielle ramme anses for at være et område med lav risiko; anmoder om, at revisionsarbejdet for det pågældende kapitel i højere grad fokuserer på spørgsmål, som er af stor relevans eller endog af afgørende betydning for Rådet;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

4. bemærker, at Rådets budget hovedsageligt er af administrativ karakter, hvor en stor del af det anvendes til udgifter i forbindelse med personer, bygninger, inventar, udstyr og forskellige driftsudgifter; beklager, at den mangeårige anmodning om at adskille Det Europæiske Råds og Rådets budget i et særskilt budget for hver af de to institutioner af hensyn til gennemsigtigheden og for at øge ansvarligheden i begge institutioner ikke er blevet taget i betragtning, og opfordrer indtrængende Rådet til, således som det har gjort gentagne gange i tidligere dechargebeslutninger, at udarbejde særskilte budgetter for Det Europæiske Råd og Rådet af hensyn til gennemsigtigheden og for at forbedre ansvarligheden og udgiftseffektiviteten i begge institutioner;

5. noterer sig, at Rådet i 2019 havde et samlet budget på 581 895 459 EUR (sammenlignet med 572 854 377 EUR i 2018 og 561 576 000 EUR i 2017) med en samlet gennemførelsesgrad på 92,3 % (sammenlignet med 91,9 % i 2018 og 93,8 % i 2017); bemærker en nedadgående budgetforhøjelse på 9 mio. EUR (sammenlignet med 11,3 mio. EUR i 2018 og 16,5 mio. EUR i 2017), hvilket svarer til en stigning på 1,6 % (sammenlignet med 2 % i 2018 og 3 % i 2017);

6. minder om, at de bevillinger, der blev fremført fra 2018 til 2019, beløb sig til i alt 56 599 584 EUR, svarende til et fremførselsniveau på 10,7 %, og vedrørte hovedsageligt kategorier såsom computersystemer (19,5 mio. EUR), bygninger (16,0 mio. EUR) og tolkning (11,9 mio. EUR); glæder sig over gennemførelsen af fremførsler i 2019, der beløb sig til betalinger på i alt 49 240 654 EUR eller 87,7 %, herunder til computersystemer (18,7 mio. EUR), bygninger (12,5 mio. EUR) og tolkning (10,4 mio. EUR);

7. noterer en mindre reduktion i fremførselsniveauet, som beløb sig til 9,8 % fra 2019 til 2020 (sammenlignet med en fremførsel på 10,7 % fra 2018 til 2019 og 11,5 % fra 2017 til 2018); minder dog Rådet om, at fremførsler er undtagelser fra princippet om etårighed og bør afspejle faktiske behov; opfordrer Rådet til at styrke sin indsats for at undgå at overvurdere budgetbehovet;

8. lykønsker Rådet med den vellykkede forpligtelses- og betalingsgrad på 100 % for budgetposten »Delegationernes rejseudgifter«; bemærker også forpligtelsesgraden på 100 % for budgetposterne »Databehandling« og »Information«, men påpeger, at disse budgetposters fremførselsprocent til 2020 er på henholdsvis 35,4 % og 32,9 %;

9. har fået oplyst, at antallet af »institutionelle« møder og »andre« møder beløb sig til 7 668 i 2019 (sammenlignet med 6 338 i 2010); bemærker, at det samlede antal afholdte møder i 2019 var 0,8 % (eller 65 møder) lavere end i 2018 på grund af faldet i lovgivningsarbejdet i andet halvår som følge af valget til Europa-Parlamentet og valget eller udnævnelsen af nye medlemmer i alle Unionens institutioner;

10. bemærker, at i tråd med faldet i mødeaktiviteterne og til trods for en stigning på 2 % i i-slotprisen (10 EUR højere end i 2018) faldt tolkeomkostningerne med 11 % (62,2 mio. EUR sammenlignet med 70 mio. EUR i 2018), og at disse omkostninger dækkede 62 480 tolkedage, hvilket er et fald på 13 % i forhold til 2018;

11. noterer sig, at antallet af retsakter, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i 2019, var på 1 326 (sammenlignet med 1 210 i 2018, 1 130 i 2017 og 825 i 2010); er enig i, at stigningen i antallet af retsakter hovedsagelig forklares med behovet for at vedtage så mange retsakter som muligt inden valget til Europa-Parlamentet i 2019;

12. minder Rådet om, at gennemførelsen af konsekvensanalyser er en af de centrale faktorer, der er fastsat i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning og Rådets løfte om at gennemføre konsekvensanalyser i forbindelse med væsentlige ændringer, som det foretager i forslag fra Kommissionen; beklager, at Rådet hidtil ikke har gennemført konsekvensanalyser af nogen af sine ændringer;

Intern forvaltning, intern kontrol og performance

13. bemærker i forbindelse med moderniseringen de skridt, som Rådet har taget for at skabe en fladere ledelsesstruktur ved at fjerne lag i hierarkiet med det formål at forbedre kommunikationen, gøre beslutningstagningen lettere og styrke personalet ved at give mulighed for større ejerskab til sager; noterer sig indførelsen af et velafprøvet HR-IT-værktøj (SYSPER) og andre IT-værktøjer, der anvendes til at administrere proceduren for tjenesterejser fra start til slut; påskønner disse skridt og opfordrer Rådet til at fortsætte denne indsats;

14. anerkender, at der er indført en intern kontrolramme for at give rimelig sikkerhed for, at målene nås; glæder sig over, at der i forbindelse med 2019 hverken er nævnt misbrug af midler eller uregelmæssigheder i den interne revisors eller Revisionsrettens kontrol eller i revisionsudvalgets udtalelser; bemærker endvidere, at alle afdelinger anvendte risikostyring ved at føre risikoregistre med oplysninger om identificerede risici, vurderinger heraf og udvalgt risikobehandling; bemærker, at der ikke blev rapporteret om kritiske risikoniveauer i 2019, og at der ikke opstod nogen væsentlige risici; glæder sig over, at 93 % af de fremsatte henstillinger i årene 2016-2018 er blevet eller er ved at blive gennemført;

15. glæder sig over forbedringerne i Rådets finansielle forvaltnings- og performancesystemer såsom lanceringen af projektet for integreret finansiel planlægning og aktivitetsplanlægning i oktober 2019, som resulterer i integreringen af den årlige og flerårige budgetplanlægning og etableringen af en forbindelse mellem finansiel planlægning og budgetgennemførelse på aktivitetsniveau;

16. bemærker, at den gennemsnitlige forsinkelse i betalingen af fakturaer i forbindelse med forbedringen af likviditeten var 19 dage i 2019, og den maksimale frist var 30 kalenderdage;

17. minder om, at centrale resultatindikatorer er et almindeligt anerkendt redskab til at måle de opnåede resultater i forhold til de mål, der er fastsat; opfordrer Rådet til i sine forvaltningsrapporter at udarbejde en sammenfattende rapport over de vigtigste centrale resultatindikatorer og de dermed forbundne resultater;

Menneskelige ressourcer

18. bemærker, at antallet af stillinger i stillingsfortegnelsen for 2019 var fastsat til 3 033 stillinger (sammenlignet med 3 031 stillinger in 2018 og 3 027 stillinger i 2017); glæder sig over bestræbelserne på at strømline organisationen ved at omdanne 30 AST 5-stillinger til 30 AD 5-stillinger som led i den fortsatte administrative modernisering; glæder sig generelt over den administrative moderniseringsproces med det formål at forbedre kvaliteten af Rådets organisation og den korrekte anvendelse af ressourcer;

19. anmoder Rådet om at aflægge rapport om processen for forenkling og forbedring af HR-procedurer og alle relaterede foranstaltninger såsom opfølgning af den personaleundersøgelse, der fandt sted i efteråret 2018, forbedring af personalets karrieremuligheder, styrkelse af udvekslingen af erfaringer og viden, fremme af moderne kommunikationsværktøjer og fortsat forebyggelse af psykosociale risici; tilskynder Rådet til at fuldende de eksisterende fleksible arbejdsordninger med en beskyttelse af personalets ret til at være offline;

20. glæder sig over Rådets Generalsekretariats program for positiv særbehandling af praktikanter med handicap, som giver mulighed for 4-6 lønnede praktikophold om året for EU-borgere med et anerkendt handicap, samt over Rådets politik for rimelige tilpasningsforanstaltninger, som gør det muligt for personer med handicap at udføre et arbejde på lige fod med andre;

21. opfordrer Rådet til at aflægge rapport om sin kønshandlingsplan og de foranstaltninger, der er truffet for at sikre lige muligheder for personer med handicap i Rådet, de tilknyttede procedurer, der er indført, og de foranstaltninger, der er truffet for at opnå en balance mellem kvinder og mænd på alle hierarkiske niveauer; opfordrer endvidere Rådet til at fremlægge oplysninger om andelen af personer med handicap blandt dets medarbejdere samt om den geografiske balance og de foranstaltninger, der er blevet truffet for at sikre balance;

22. minder om Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om behovet for en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene, hvori man anmodede ministrene og statssekretærerne med ansvar for ligestilling om at oprette et særligt institutionelt forum for at sikre en stærkere integration af ligestilling mellem kønnene i Unionens strategier og politiske processer, koordinering af alle relaterede politikker samt harmonisering af beskyttelsen af kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene i Unionen via en tværsektoriel tilgang; understreger, at en sådan specifik konfiguration vil udgøre et centralt element med hensyn til at bryde dødvandet i forhandlingerne om de vigtigste sager vedrørende ligestilling mellem kønnene;

23. opfordrer Rådet til at tackle kønsbestemte og geografiske ubalancer med henblik på at etablere en passende repræsentation af statsborgere fra alle medlemsstater, herunder på ledelsesniveau;

Interessekonflikt, chikane og whistleblowing

24. beklager, at man ikke har fået flere oplysninger om forbedringer af Rådets etiske kultur og standarder, såsom et link til et særligt websted med specifikke kurser i offentlig etik, en adfærdskodeks, som gælder for alle medarbejdere, og som fastsætter forventningerne vedrørende integritet og etiske værdier, samt interne retningslinjer om ofte stillede spørgsmål om etiske spørgsmål eller procedurer for beskyttelse af whistleblowere;

25. er bevidst om Rådets centrale rolle i forbindelse med indstillings- og udnævnelsesprocedurer for Unionens institutioner og organer, navnlig for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Revisionsretten og de rådgivende udvalg (Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg); anbefaler på det kraftigste en revision af den pågældende rolle i lyset af de etiske principper, som Unionen har vedtaget, herunder vedrørende integritet og værdighed; minder om Revisionsrettens erklæring om, at etisk adfærd »bidrager til en mere forsvarlig økonomisk forvaltning og øget offentlig tillid, hvilket er en absolut forudsætning for, at de offentlige politikker lykkes«, og navnlig, at »uetisk adfærd blandt ansatte i og medlemmer af Den Europæiske Unions institutioner og organer tiltrækker stor offentlig interesse og svækker tilliden til EU«; mener derfor, at det er nødvendigt at undgå at udnævne kandidater, som udgør en omdømmemæssig risiko for Unionen som helhed, til medlemmer af EU-institutioner og -organer, f.eks. kandidater, som har udvist uetisk adfærd, der er blevet bekræftet af OLAF, eller som er genstand for verserende retssager;

26. udtrykker sin dybe bekymring over Rådets gentagne udnævnelser af kandidater til medlemmer af Revisionsretten til trods for, at et stort flertal afgav en negativ erklæring om kandidaten ved en afstemning på Parlamentets plenarforsamling med den begrundelse, at kandidaterne manglede tilstrækkelig kompetence og personlig eller politisk upartiskhed;

27. er bekymret over, at der på Rådets officielle websted ikke findes et kapitel om en etisk ramme, der består af regler, som skal forebygge, indkredse og undgå potentielle interessekonflikter; opfordrer Rådet til at tilpasse sig andre EU-institutioner i denne henseende, f.eks. Den Europæiske Unions Domstol, der har et websted med et særligt afsnit om gennemsigtighed; opfordrer Rådet til at fremlægge en plan om at indføre sådanne foranstaltninger med klart fastsatte frister;

28. deler Revisionsrettens bekymring over, at der ikke findes en fælles etisk EU-ramme for så vidt angår det arbejde, der udføres af medlemsstaternes repræsentanter i Rådet; understreger i lyset af Revisionsrettens og Den Europæiske Ombudsmands gentagne anmodninger om at styrke institutionens etik og gennemsigtighed vigtigheden af, at Rådet, herunder medlemsstaternes repræsentanter, der arbejder i Rådet, harmoniserer etiske regler og håndhæver allerede eksisterende etiske regler; minder om Rådets forpligtelse til at håndtere interessekonflikter på højt niveau, svingdørsfænomener og regler om gennemsigtig lobbyvirksomhed;

29. gentager med eftertryk sin opfordring til Rådet om at bringe adfærdskodeksen for formanden for Det Europæiske Råd i overensstemmelse med Parlamentets og Kommissionens adfærdskodeks med henblik på at få indført regler for godkendelse af aktiviteter i forbindelse med EU-lovgivningen, når formanden for Det Europæiske Råd udtræder af tjenesten;

30. understreger, at Rådets Generalsekretariat den 21. januar 2020 sendte en skrivelse til delegationerne med oplysninger om de arbejdsrelaterede aktiviteter, der udøves af tidligere højtstående tjenestemænd i Generalsekretariatet, efter at de er udtrådt af tjenesten, i overensstemmelse med artikel 16, tredje og fjerde afsnit, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union for 2019 og i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne;

31. gentager sin dybe bekymring over interessekonflikterne hos en række repræsentanter for medlemsstaterne, der er involveret i politiske og budgetmæssige beslutningsprocesser; gentager Parlamentets kraftige opfordring til Rådet om at sikre, at repræsentanter for medlemsstaterne, som kan drage direkte fordel af EU-støtte gennem virksomheder, de ejer, ikke deltager i tilknyttede politiske eller budgetmæssige drøftelser og afstemninger; anmoder Rådet om at give Parlamentet oplysninger om de nødvendige foranstaltninger, der er truffet for at undgå interessekonflikter;

Bygninger

32. glæder sig over, at den endelige betaling af det skyldige beløb til de belgiske myndigheder for Europabygningsprojektet blev gennemført i 2019, da det ikke var muligt at underskrive den tilknyttede endelige salgsaftale i 2017; bemærker, at de bevillinger på 4,1 mio. EUR, der blev fremført iht. afgørelse fra 2017 til 2018, var behørigt forpligtede i 2018, men ikke betalt, og at de blev fremført til 2019 med henblik på betalinger;

33. gentager sin bekymring over de alarmerende oplysninger, som er kommet frem i medierne vedrørende opførelsen af den nye Europa-bygning; opfordrer Rådet til grundigt at undersøge hovedentreprenøren og hele kæden af underleverandører (op til 12 ifølge medierne) samt arbejdsvilkårene for de ansatte medarbejdere og til at forelægge Parlamentets Budgetkontroludvalg alle resultater heraf;

34. glæder sig over Rådets bestræbelser på at reducere sit miljøaftryk i alle sine bygninger, som har været registreret inden for rammerne af fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) siden 2016; glæder sig over offentliggørelsen af en detaljeret miljøredegørelse i oktober 2020 baseret på data fra 2019;

Digitalisering

35. bemærker, at Rådets Afdeling for Digitale Tjenester (SMART) i 2019 leverede en lang række tjenester til Rådet, og at der blev foretaget betydelige investeringer i udviklingen af nye værktøjer såsom oversættelsesstyringssystemet, briefingværktøjet, redigeringsværktøjet til udarbejdelse og håndtering af tabeller fra triloger, EDiT til fælles udarbejdelse og redigering af lovgivningsmæssige tekster, eAgenda og andre tekniske platforme;

36. tilskynder Rådet til at anvende open source-teknologi for at forhindre leverandørfastlåsning, til at bevare kontrollen over sine egne tekniske systemer, til at give stærkere garantier for brugernes privatliv og databeskyttelse samt til at øge sikkerheden og gennemsigtigheden for offentligheden;

37. tilskynder Rådet til at følge de anbefalinger, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har fremsat, om at genforhandle den interinstitutionelle licensaftale og gennemførelseskontrakt, som EU-institutionerne og Microsoft indgik i 2018, med sigte på at opnå digital suverænitet, undgå leverandørfastlåsning og manglende kontrol samt sikre beskyttelse af personoplysninger;

Gennemsigtighed

38. noterer sig, at Rådets Generalsekretariat fremsendte udkastet til retningslinjer for bedste praksis for rådsformandskaber vedrørende spørgsmålet om sponsorering til delegationerne den 29. juni 2020 efter Rådets godkendelse af henstillingen fra Den Europæiske Ombudsmand (Ombudsmanden) om retningslinjer for medlemsstaterne vedrørende sponsorering og efter regelmæssige påmindelser fra Parlamentets Budgetkontroludvalg; gentager, at interessekonflikter bringer Rådets og Unionens omdømme som helhed i fare;

39. bemærker, at medlemsstaterne forventes at finansiere deres egne rådsformandskaber, og beklager, at de anvender virksomhedssponsorering til at dække nogle af deres udgifter; er stærkt bekymret over den mulige skade på omdømmet, som denne praksis kan forårsage for Rådet og Unionen; opfordrer indtrængende til, at formandskaber undgår at anvende virksomhedssponsorering, og anmoder i den forbindelse Rådet om at overveje at opføre formandskaberne på budgettet;

40. opfordrer Rådet til at rådgive formandskaberne korrekt med hensyn til at fastsætte klare og gennemsigtige regler om sponsorering og lægge særlig vægt på eventuelle interessekonflikter i tilfælde, hvor erhvervssektoren har udtrykkelige interesser i de afgørelser, som Rådet træffer; opfordrer Rådet til straks at gøre fremskridt med hensyn til retningslinjerne og til navnlig at overveje retningslinjernes nuværende ikkebindende karakter;

41. minder om, at Ombudsmanden indledte en undersøgelse (OI/2/2017) af gennemsigtigheden af Rådets lovgivningsarbejde i 2017 for at gøre det lettere for borgerne at følge lovgivningsprocessen i Unionen; glæder sig over Ombudsmandens nylige positive modtagelse af de nye gennemsigtighedstiltag, som Rådet har taget, f.eks. ved proaktivt at offentliggøre statusrapporter om forhandlingerne om lovforslag, som er i fuld overensstemmelse med de forslag, som Ombudsmanden efter sine undersøgelser og anmodningerne i de sidste dechargebeslutninger havde fremsat;

42. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017 om gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i Rådets forberedende organer i overvældende grad støttede Ombudsmandens forslag om gennemsigtighed i lovgivningen og kræver, at Rådet yderligere forbedrer gennemsigtigheden i lovgivningen, navnlig ved at registrere og offentliggøre medlemsstaternes holdninger og stille flere trilogdokumenter til rådighed; opfordrer indtrængende Rådet til at intensivere sine bestræbelser på at øge gennemsigtigheden ved bl.a. at offentliggøre Rådets arbejdsdokumenter i et maskinlæsbart format; opfordrer Rådet til at aflægge rapport om andre foranstaltninger, der er truffet for at forbedre gennemsigtigheden i lovgivningen;

43. henleder opmærksomheden på Ombudsmandens afgørelse i sag 1946/2018/KR, hvori Ombudsmanden anmoder Rådets Generalsekretariat om at føre et fuldstændigt register over alle møder mellem lobbyister og formanden for Det Europæiske Råd eller medlemmer af hans kabinet; støtter kraftigt Ombudsmandens erklæring om, at medlemmer af formandens kabinet kun bør mødes med eller deltage i arrangementer tilrettelagt af interesserepræsentanter, der er registreret i åbenhedsregistret; er bekymret over, at denne erklæring er gået ubemærket hen, og opfordrer til, at der sendes et svar til Ombudsmanden;

44. glæder sig over, at de tre institutioner Parlamentet, Rådet og Kommissionen gentog deres fælles ambition om at nå frem til en aftale om et triinstitutionelt åbenhedsregister for at øge gennemsigtigheden af interaktioner med interesserepræsentanter; lykønsker Rådet med de positive skridt og yderligere resultater under det tyske formandskab, som førte til en politisk aftale om et obligatorisk åbenhedsregister den 15. december 2020, og opfordrer alle involverede aktører til at undertegne den interinstitutionelle aftale, som Parlamentet godkendte den 27. april 2021, således at registret bliver obligatorisk ved at inddrage Rådet; opfordrer indtrængende Rådet til at udvide aftalens anvendelsesområde ved at gøre det obligatorisk for lobbyister at registrere sig for at mødes med ambassadørerne for det nuværende eller efterfølgende formandskab samt deres stedfortrædere i De Faste Repræsentanters Komité samt med Rådets generalsekretær og generaldirektører;

45. bemærker, at der blev indgivet syv klager til Ombudsmanden, og at der fandt en strategisk undersøgelse sted, alle vedrørende gennemsigtighed; bemærker, at Ombudsmanden ud af de syv klager i to tilfælde mente, at der havde været tilfælde af fejl eller forsømmelser; bemærker, at én sag blev afsluttet, og to blev anset for ikke at medføre fejl eller forsømmelser, mens de resterende to klager stadig er under behandling; bemærker, at Ombudsmanden i forbindelse med undersøgelsen, som vedrørte gennemsigtigheden i de organer, der var involveret i forberedelsen af Eurogruppens møder, fandt, at Rådet havde taget skridt til yderligere at forbedre sin åbenhedspolitik, og besluttede at afslutte denne strategiske undersøgelse;

Kommunikation

46. er enig i, at forbedring af tilgængeligheden af Rådets websted, som var en del af anbefalingerne fra den eksterne revision i 2018, blev prioriteret i 2019; glæder sig over, at de såkaldte »politiske sider«, som giver baggrundsoplysninger om de vigtigste initiativer og den vigtigste lovgivning, der drøftes i Rådet, udgjorde det hurtigst voksende afsnit på webstedet som et af de opmuntrende resultater;

47. glæder sig over, at forbedringerne resulterede i bedre webbrugeroplevelser, herunder for personer med handicap, som målt ved scoren for tilgængelighed, der er steget fra 47 % ved udgangen af 2018 til 67 % i december 2019; bemærker, at de resterende revisionsanbefalinger, som primært vedrører brugeroplevelse og standarder for indholdsskabelse, vil blive gennemført i 2020; anmoder Rådet om at aflægge yderligere rapport til dechargemyndigheden om revisionsanbefalingernes resultater og præstationer, navnlig for så vidt angår adgang for personer med handicap;

48. bemærker, at Rådets infrastruktur og produktionsfaciliteter for audiovisuelle transmissioner blev forbedret yderligere i 2019 med henblik på at øge effektiviteten i driften og fremtidssikre infrastrukturen og gøre den mere modstandsdygtig for at kunne håndtere det stigende omfang af videodækning;

Rådets rolle i forbindelse med udpegelsen af de europæiske anklagere til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)

49. minder om, at de nationale forhåndsudvælgelsesudvalg i 2019 og 2020 indstillede kandidater til vurdering, og at det europæiske udvælgelsespanel drøftede kvalifikationerne hos de 22 europæiske anklagere, der skulle udpeges til EPPO i 2020; minder om, at det europæiske udvælgelsespanel i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1696 ([1]) vurderer kandidaterne og forelægger Rådet en rangordning, som Rådet skal tage hensyn til;

50. minder om, at det i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1117 ([2]) hedder, at »for så vidt angår de kandidater, der var blevet indstillet af Belgien, Bulgarien og Portugal, har Rådet ikke fulgt udvælgelsespanelets ikkebindende prioritering ud fra en anderledes vurdering af disse kandidaters meritter, som blev foretaget i Rådets relevante forberedende organer«;

51. minder om, at Østrig, Estland, Luxembourg og Nederlandene den 27. juli 2020 offentliggjorde en erklæring, hvori det blev fremhævet, at »det skal undgås, at der opstår konkurrence mellem de nationale udvælgelsespanelers rangordninger og det europæiske udvælgelsespanels rangordning, da det risikerer at udhule det europæiske aspekt i udpegelsesproceduren«;

52. beklager, at Rådet ikke på behørig vis besvarede adskillige parlamentariske skriftlige forespørgsler mellem juli og september 2020, hvori det blev anmodet om at forklare, hvorfor det besluttede ikke at følge det europæiske udvælgelsespanels anbefalinger, og der blev anmodet om en uddybning af den vurderingsproces, hvormed man nåede frem til beslutningen om ikke at følge anbefalingerne fra det europæiske udvælgelsespanel;

53. er meget bekymret over afsløringerne i medierne om, at den portugisiske regering har givet Rådet fejlagtige oplysninger om titlen og erfaringen for den kandidat, som det europæiske udvælgelsespanel placerede på rangordningens andenplads, og som dermed førte til hans udpegelse som portugisisk europæisk anklager;

54. minder om, at de europæiske anklagere skal være uafhængige, og enhver mistanke om, at en national regering griber ind over for anbefalingen fra det europæiske udvælgelsespanel til gavn for en kandidat, vil have en alvorlig negativ indvirkning på EPPO's omdømme, integritet og uafhængighed som institution;

Status over nægtelse af decharge

55. fremhæver, at det er Parlamentets særret at meddele decharge i medfør af artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt de gældende bestemmelser i finansforordningen og Parlamentets forretningsorden på linje med den nuværende fortolkning og praksis, nemlig beføjelsen til at meddele decharge med henblik på at opretholde gennemsigtigheden og til at sikre den demokratiske ansvarlighed over for Unionens skatteydere;

56. noterer sig, at Parlamentet i løbet af de seneste næsten tyve år har udviklet en praksis for meddelelse af decharge til alle Unionens organer, kontorer og agenturer;

([1]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1696 af 13. juli 2018 om reglerne for det udvælgelsespanels funktionsmåde, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1939 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 282 af 12.11.2018, s. 8).

([2]) Rådets forordning (EU) 2020/1117 af 27. juli 2020 om udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed (EUT L 244 af 29.7.2020, s. 18).

57. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis støtter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter;

58. gentager, at både åbenhed og gennemsigtighed i Unionens forvaltning og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser kræver en åben og gennemsigtig dechargeprocedure, hvor hver EU-institution er ansvarlig for det budget, den gennemfører, jf. artikel 59 i finansforordningen;

59. gentager behovet for at forbedre samarbejdet mellem institutionerne inden for rammerne af dechargeproceduren gennem et aftalememorandum mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen om samarbejdet mellem Parlamentet og Rådet under den årlige dechargeprocedure;

60. understreger, at hver institution i henhold til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Union handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved traktaterne, og i overensstemmelse med de procedurer, betingelser og mål, der er fastsat heri, og at institutionerne samarbejder loyalt;

61. minder om de vanskeligheder, der gentagne gange er opstået i forbindelse med de hidtidige dechargeprocedurer på grund af manglende samarbejde fra Rådets side, og minder om, at Parlamentet nægtede at meddele Rådets generalsekretær decharge for regnskabsårene 2009-2019;

62. understreger, at den nuværende situation, hvor Parlamentet kun kan kontrollere Revisionsrettens og Den Europæiske Ombudsmands beretninger samt oplysningerne på Rådets websted, men ikke modtager skriftlige eller mundtlige svar fra Rådet under den årlige dechargeprocedure, gør det umuligt for Parlamentet at træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge, hvilket har en varig negativ virkning for begge institutioner og miskrediterer proceduren for politisk kontrol med budgetforvaltningen;

63. minder om behovet for på ny at genindlede forhandlinger med Rådet med henblik på at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende aftale for endelig at komme ud af dette dødvande;

64. gentager, at der er nedsat et forhandlingsteam på vegne af Parlamentet, og at Parlamentets Budgetkontroludvalg den 25. maj 2020 sendte en skrivelse til Rådets generalsekretær med forslag om, at der indledes forhandlinger;

65. er fortsat overbevist om, at det er muligt at nå til enighed om dette spørgsmål, og opfordrer derfor Rådet til at genoptage forhandlingerne uden unødig forsinkelse for at finde frem til en løsning, der respekterer borgernes ret til ansvarlighed;

66. bemærker, at de respektive institutioners roller i dechargeprocedurerne bør adskilles fra hinanden; understreger, at Parlamentet ikke accepterer, at de to institutioner spiller en tilsvarende og gensidig rolle i dechargeproceduren;

67. gentager med hensyn til Rådets særlige rolle som institution, der fremsætter henstillinger om dechargeproceduren, sin anmodning til Rådet om at fremsætte henstillinger om decharge for de øvrige EU-institutioner;

68. konstaterer, at covid-19-pandemien greb forstyrrende ind i den positive tendens i denne proces; bemærker dog med bekymring, at alle forsøg fra Parlamentets side i efteråret 2020 på at mødes til en indledende drøftelse med Rådet mislykkedes;

69. påpeger, at Parlamentet, så længe der ikke føres forhandlinger mellem parterne, står fast på sin holdning, og at forhandlinger mellem parterne er en forudsætning for at løse problemet;

70. minder om erklæringerne fra næstformand Věra Jourová og kommissær Johannes Hahn i forbindelse med Parlamentets høringer af dem i 2019, af hvilke det fremgår, at de er villige til at engagere sig i dette spørgsmål med henblik på at opnå større gennemsigtighed i gennemførelsen af Rådets budget; mener, at forhandlingerne bør udvides til også at omfatte Kommissionen for at sikre, at Parlamentet forelægges de nødvendige oplysninger om, hvordan Rådet gennemfører sit budget;

71. bemærker, at mange meddelelser og dokumenter kun er tilgængelige på engelsk; bemærker også, at der afholdes arbejdsmøder uden mulighed for tolkning; kræver, at Rådet overholder de principper, rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder og i forordning nr. 1/1958 samt i interne retningslinjer og beslutninger såsom kodeksen for god forvaltningsskik; opfordrer derfor Rådet til at stille de nødvendige menneskelige ressourcer til rådighed for at sikre, at flersprogethed respekteres, ved at øge antallet af ansatte med ansvar for oversættelse og tolkning.